

Dimény H. Árpád

ERZSINÉNÉM

haza akartak-e vagy haza kellett jönniük erről soha nem meséltek azt tudtuk hogy erzsiniéném a háborúban született miközben bombáztak istvánnagyapám szerint a martinok és a sturmovikok a rádió mondta krokodil gross hangjukat meg lehetett szokni de volt amit nem irénnagyanyám megszokta az új szent jános kórház ágyát a diós árok utcában ahol '44 decemberében szült nagyapám a légítámadásokban leomlott és kiégett házak látványát naponta miközben a szüléset felé lopakodott az úton keresztbe szakadt fákon át a kiégett kidőlt oszlopokat ahogy összegubancolódott villanydrót-kezekkel markolászna a semmibe megszokta az utcák ideges hangulatát a kószáló éhező lovakat a margit körúton végigdübörgő harci kocsikat a 7.5 cm-es a 4 cm-es és a 8.8 cm-es ágyúkat azt hogy egyik éppen az új szent jános kórházra mered ahol erzsiniéném született december 25-én megszokták hogy mindenre bombáznak és a bombázás helyén szajréznak szökemarcásák is onnan ami kezük ügyébe akadt fegyvert is szereztek később odahaza anyám látta eldugva a hiúban ha ők nem viszik az oroszok marad aztán megszokták a hatheti pinceéletet a dávajt a kiégett állomásokat a dermesztő hideget hazáig az üres vagonban a párhónapos néném sírását akit pelenkának használt szaros lepedőkbe csavartak hogy ne fagyjon meg paptercsiéket akik ugyancsak karon fekvő babával jöttek haza a rég nem látott imecsfalvi állomást amely még négy-öt kilométer gyalogút ottthontól csak azt nem amikor paptercsi az állig bebugyolált gyerekét nagyanyám kezébe adta fogja még leszállnak ő pedig erzsiniét nagyapának a csendet nem szokta meg a pólya alól és a fagyos áttörhetetlen hideget a gyermek üveges szemében

Látó, 2014/3.

■ Dimény H. Árpád 1977-ben született Kézdivásárhelyen. Verset ír.

Tózsér Árpád

MÖBIUS-TÉL

Meghökkenesz, hogy nyitott furgonodból (költözködsz megint) éppen ez a régi könyved hull ki a óra: *Művészettörténet*, címlapján Maurits Cornelis Escher *Möbius Stripje*.

A desperáció (több nyelven s jól olvashatóan) bele van írva a tájba: kozmikus kilakoltatási végzés. A kocs ablaka az égre nyílik, fölötted egy platán csupasz ága elhagyott szarkafészket himbál.

A szürke ég papiruszára átrajzolódó folt nem utal semmire, makula-degenerációs homálynak tűnik. Hirtelen a szem tükre nélkül észlelsz színről színre egy régi tájat, holdból fakadó forrást, éjszakát s reggelt,

férfit és asszonyt, az üzekedések s a szülés naponta lendülő lét-igéit. Az örök körforgás s menekülés Möbius-szalagában látsz mindent, hangyaként mászik benne az ember, körbe-körbe.

Kortárs, 2014/4.

■ Tózsér Árpád 1935-ben született Gömörpéterfalván. Verset ír, műfordítással foglalkozik. József Attila- és Kossuth-díjas.